

modi infirmus, si cibis fuisset usus, quos putabat esse prohibitos. Paulus enim satisclare definit Rom. 14. v. 14. & 25. *Nihil quidem esse immundum per se, sed ei, qui existimat immundum esse, interim si quis sit, qui ambigat, & nihilominus ederit, de eo pronunciat, quod condemnatus sit, quia non edat ex fide.* Secundo, si Error aliquis invincibilis Conscientiam afficiat, potest quis opinari secundum Conscientiam erroneam e. g. novit aliquis, DEO gratum esse opus largitionem Eleemosynæ, possidet autem ille Bona ad se transmissa, quæ injuste parta à majoribus, cujus injustitiæ tamen ille nullam habet notitiam vel habere potest, sane talem obligat Conscientia ad erogandum, ut ut errore aliquo affecta, adeo ut peccaret, si intermitteret, quod Conscientia dicitur. Tertio, in re lege divinâ offensâ, per se mandata aut prohibita, si judicet Conscientia faciendum prohibitum, vel omittendum præceptum peccat, sive agat secundum sive contra, prius, quia erroneum Ducem sequitur, quem deberet declinare, ignorantia indulget, quæ vincibilis, posterius, quia quantum in se est, vult agere contra legem DEI, quæ Conscientiæ præest, e. g. sit aliquis errore præoccupatus, qui credat, rem aliquam malam esse bonam, prohibitam esse præceptam, & proinde illam faciat, peccat sane faciendo, ut ut Conscientiæ suæ Dictamen sequatur & illud prætendat. Vicissim opinetur alius alio errore præventus, rem, quæ bona, esse malam, quæ præcepta, esse prohibitâ, & propterea operationem suspendat, peccat, ut ut Dictamini Conscientiæ suæ se attemperet, quia utrobique peccatum sive deflexio à lege 1. Joh. 3. v. 4. specialius Exemplum habet *Baldwinus pag. 14. Furari est res illicita. Si conscientia malâ persuasionem decepta fuerit, quasi furandum sit, ut dari possit eleemosyna, nemo peccaret, qui contra eam faceret. Nam omnibus notum esse debebat, partim, quòd furtum in lege sit prohibitum, partim quòd non sunt facienda mala, ut eveniat bonum. Qui autem id licitum putat, ex ignorantia crassâ & vitiosâ, quam vincibilem vocant, peccat. Ac proinde conscientia, quæ talem errorem fundamenti loco ponit, obligare non potest: nemo enim obligari potest ad malum, nec lex inferior potest obligare contra legem superioris. Lex autem Dei est: non faciendum malum, conscientia igitur non obligare nos potest, ut faciamus malum.*

LXXXIII.

Non probatur autem primo sententia *Durandi & Almaini* apud *Cordu-*